

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยเชิงใจ และพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของบัณฑิตว่างงานในเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยเชิงใจ และพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของบัณฑิตว่างงานในเชียงใหม่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยเชิงใจ และพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของบัณฑิตว่างงานในเชียงใหม่ ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของบัณฑิตว่างงานในเชียงใหม่ที่มีปัจจัยเชิงใจแตกต่างกัน

4. เพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายของปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยเชิงใจต่อพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของบัณฑิตว่างงานในเชียงใหม่

โดยทำการศึกษาในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2545 – เดือนกันยายน พ.ศ. 2546 เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านแบบสอบถาม จากบัณฑิตว่างงานในเชียงใหม่จำนวน 193 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ร้อยละ T-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. บัณฑิตว่างงานที่มีเพศต่างกัน จะมีปัจจัยเชิงใจแตกต่างกัน ซึ่งได้แก่ ปัจจัยเชิงใจด้านสภาพแวดล้อมของที่ทำงาน (นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงาน (นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .019) และด้านความมั่นคงในงาน (นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .002) รวมทั้งมีพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .004 และบัณฑิตว่างงานที่มีอายุแตกต่างกัน คือ กลุ่มบัณฑิตว่างงานที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี และ 30 ปี ขึ้นไป จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .048 ในขณะที่บัณฑิตว่างงานที่มีสถานภาพสมรส เกรดเฉลี่ย สาขาวิชาที่จบการศึกษา และภูมิหลังทางธุรกิจของครอบครัวแตกต่างกัน จะมีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยเชิงใจ และพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. บัณฑิตว่างงานที่มีแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน จะมีปัจจัยเชิงใจและมีพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000

3. บัณฑิตว่างงานที่มีปัจจัยเชิงใจในด้านลักษณะงาน สภาพแวดล้อมของที่ทำงาน โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โอกาสในการพัฒนาตนเอง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ส่วนบัณฑิตว่างงานที่มีปัจจัยเชิงใจในด้านความมั่นคงในงานแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .009 และบัณฑิตว่างงานที่มีปัจจัยเชิงใจในด้านค่าตอบแทนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .050

4. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ แรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยเชิงใจด้านสภาพแวดล้อมของที่ทำงาน สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของบัณฑิตว่างงานแตกต่างกัน โดยแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ปัจจัยเชิงใจด้านสภาพแวดล้อมของที่ทำงาน สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .023 และปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจประกอบธุรกิจที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .025